

Nasare - ambulerande försäljare

Inspektör Andersson, tidigare inspektör vid Stegeborg. Han var skåning, en rödnäst smal man som kom på cykel med stor packning. Han hade på sig spetsbyxor och benlindor. (Spetsbyxor är den modell som officerare hade förr, vida upptill och smala från knäna och nedåt) Han sålde kläder och dukar. Han höll på fram till 50-talet. Han brukade övernatta hos Emil Svensson i Bocksätter.

Lindström hade en cykel med dubbel ram, sålde kläder som han hade i en stor koffert. Han brukade komma lagom till middagen hos Börje Johanssons föräldrar i Uggelvik och övernattade hos Juhlin i Björkbrinken. En gång blev han eftersökt av polisen Nylin. Denne undrade om han hade några fasta kunder i bygden, när han var på jakt efter honom. Selma som var syster till fjärdingsman Linus Wigren hörde till dem men det ville ingen upplysa polisen om. Det kunde ju vara känsligt. Höll på till 50-talet.

Linköpings-Jösse, vid namn Gustafsson med hustrun Hilma "svart som en korp" kom med hästskjuts. Han var hästhandlare och bytte hästar. Sålde även kläder med mera. Höll på till 40-talet.

Billige Lasse sålde mest tyger, hade finare saker. Han for med häst och vagn, med stora trälämmar på sidorna. Skolbarnen kunde få åka med men fick skjuta på i uppförsbackarna. Han stannade på vissa platser och visade sina varor. Han brukade sova över hos Oskar Karlsson i Trärum. Han höll på till 30-talet.

Toffel-Kalle sålde skor. Valter Nilsson fick köra hästen från St Bottna till Arentorp som 8-åring, vilket fick honom att känna sig som en stor karl.

Toffel-Kalle hade en hund med sig. (ca 1920)

Glad sålde borstar, tvagor med mera på 50-talet. Han åkte bil.

Augustsson åkte runt och sålde svagdricka i kuttingar, 2 och 5 liters. Det gjorde även Göta bryggeri i Söderköping.

Kalle Karlsson från Betel for runt med motorcykel och en katalog och tog upp beställningar på järnvaror, typ bykgrytor, kaminer, stuprör.

Fiskhandlare:

Manne Pettersson från Kullen, sen Eksjö, Stegeborg sålde fisk mest mot Vikbolandet och Skönberga. Fiskade själv först men köpte sen västkustfisk som hämtades vid tåget i Söderköping.

Edlund, Slaktar Arvid och Kalle Öberg sålde strömming ibland.

David och Bertil Johansson i Sjöhagen Mogata sålde till folket i den del av socknen som gränsar mot Mogata.

Diverse hantverkare som fanns i trakten:

Einar Landström, sadelmakare, från Moborg vid Björnvik, for runt till gårdarna och lagade selar, arbetade mycket vid Herrborum.

Frid, sadelmakare, en "mystisk" man med krulligt hår och racercykel, var bland annat vid Borum och satt i ena flygeln och lagade selar.

Det fanns en korggubbe i Sandtorp under Dergerhov som sålde korgar.

Kakelugnsmakare Holmgren (troligen) arbetade bara med händerna, han hämtades vid Nyalund. 1938 gjorde han kakelugnar i det hus som Börje Johansson tidigare ägde i Trärum. Murare var bröderna Jansson från Lagnö som hade de flesta uppdragen i Skällvik.

Erik Andersson murade affären.

Målare var Trysberg från Nartorp om vilken hans kollega (konkurent) Målar-Nisse sa: "Trysberg målar fönster och träffar någon gång ramarna".

Rödfärgare var Slaktar-Arvid. Han kokte rödfärgen själv med sältran i. Han led ej av höjdskräck eller självbevaringsdrift då han band ihop flera stegar för att nå upp på höga uthus.